

Publicerad 2008-12-15 19:15 av _Mian_

.bakom skogens kulisser ljuder lockfåglarnas sånger dovt.

hon klär sig i vintervitheten

vaskar guld ur nattvakar,
finner leenden som någon lämnat
på botten av sig själv,
brottstycken av samtal
förda i rum med mjuka mattor
lagda för att dämpa de kalla
marmorgolvets klanger

ser sig själv över axeln
betraktar orden som flyter
upp mot ytan

och hon inser
att det ofångbara,
i det odefinierade
är skatten hon äger.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren _Mian_ med Poeter.se id #153 innehar upphovsrätten